

ULV I NORGE: MYTER, PROPAGANDA OG KONSPIRASJONSTEORIER.

"Bygdefolk for Rovdyr" har i disse dager eksistert i litt over 1 år, og det er mangt og meget som har skjedd i løpet av dette året, ikke minst har vi sett en enorm fokusering fra media på "ulvehysteriet" rundt omkring på Østlandet, og kanskje spesielt mht. ulvene i Slettås-flokken i Trysil. Tabloidoverskriftene med bilder av siklende ulvekjefter og voldsomme beskrivelser av de "livsfarlige" ulvene, får en vanlig person til å tro at selveste Djevelen må gå løs i Trysils dype skoger.

Det man glemmer er at dette er et nøye regissert "skuespill" fra rovdymotstanderne, som spiller på frykt i befolkningen, slik at de har "hjemmel" for å søke fellingstillatelse på ulvene. Ulven er en arg konkurrent om et felles bytte, nemlig elgen, og mange jegere har et problem med ulv pga. dette. Løshundjakt etter hare er også et problem, siden revirhevdende ulv ser på hunder som inntrengere på reviret (og/eller som en potensiell matkilde), og dermed angriper jakthundene.

Jeg vil gjerne gå litt dypere inn i den argumentasjonen som jegere, bønder og andre rovdymotstandere bruker for å spre sin negative propaganda om ulven. Dette er konkrete argumenter som jeg har hørt referert mang en gang fra rovdymotstandere det siste året, og som de bruker flittig for å grunnlegge sin mening om at ulven i Norge/Sverige kan og bør utryddes. Så og si alle disse påstandene de kommer med, bunnar i myter, eventyr, konspirasjonsteorier, "tro", rykter og sladder, halvsannheter og iblant også direkte løgner. Dessverre tror "folk flest" at det er hold i mange av disse påstandene, selv om det faktisk er ganske så lett og motbeviser det som sies.

Her er et knippe påstander/meninger fra rovdymhaterne om hvorfor ulven bør drepes:

- 1. Hva skal vi med denne ulven? Vi har ingen nytte av den, den stiller bare istand problemer for folk, og skaper frykt og mistrivsel på bygdene.*
- 2. Ulven er utsatt i skogene fra svenske dyrehager, og har ikke kommet hit på vanlig vis, og er dermed ikke "ekte" vill ulv.*
- 3. Ulven er ikke norsk, det er "russerulv", dermed hører den hjemme i Russland og ikke i Norge. Vi har ikke noe ansvar for å ta vare på "russerulv".*
- 4. Forskerne inngår i en statlig allianse som setter ut ulv i all hemmelighet. Dette er hørt fra flere kilder som igjen har hørt det fra andre, visstnok "troverdige" kilder, som da har sett ulvespor som har gått ut fra biler og helikoptre.*

5. *Ulven er farlig og det er bare et tidsspørsmål før den dreper ett barn. Folk lever i konstant ulvefrykt og får "tapt livskvalitet". Dermed konkluderer man at ulven kan utryddes på grunnlag av dette.*
6. *Norge vil være tom for elg iløpet av noen få år, hvis ulvebestanden får lov til å øke ytterligere, og all form for elgjakt må derved avvikles.*
7. *Bygde-Norge fraflyttes pga. rovdyrene og da spesielt ulven, som visstnok er skyldig i at posthus legges ned, skoler legges ned, og i at ungdommen trekker inn til byen for å få utdanning og jobb.*
8. *Alle rovdyrvernerne og "ulveelskerne" bor i byene og har et romantisert forhold til ulv. De vet ingenting om "ulveproblemene" og hvordan det er å leve med rovdyr ute på bygda. Her trekkes alle over en kam og det generaliseres på harde livet, med det formål og gjøre rovdyrvernerne om til en stereotyp gruppe som ikke eier realistisk tenkning eller vet noe som helst om livet på bygda.*
9. *Ulven er "lyst-morder" og dreper for fote, og er dermed helt uforenlig med tradisjonelt beitebruk og utmarksbeite.*
10. *Ulven har vært utryddet i Norge i over 100 år, og hvorfor innføre en art som allerede ER utryddet?*
11. *Det er "ulvehybrider" vi har i skogene våre, blanding mellom hund og ulv, noe som fører til "tam ulv" med "unaturlig oppførsel".*

Dette er NOEN av de påstandene jeg har hørt det siste året. Det finnes mange flere også, men dette er de jeg vil ta for meg i første omgang. Vi ser hvordan argumentene som brukes er basert mye på følelser, dommedagsprofetier og fordømmelser, og det er noe som går igjen hele veien. Det er svært sjelden at rovdyrmotstanderne kan dokumentere sine påstander gjennom forskning. Faktisk er det heller det motsatte som gjelder, de mistror alt som forskerne sier og mener, fordi de skal ha det til at forskerne står i ledtog med "vernere" og i all hemmelighet "setter ut" ulv i naturen.

Jeg skal nå ta for meg punktene en etter en og gå grundig gjennom dem, og ikke minst, forklare hvorfor de er feilaktige.

1. ***Påstand nr. 1: "Hva skal vi med denne ulven? Vi har ingen nytte av den, den stiller bare istand problemer og dermed har vi ikke noe bruk for den."***

Ja, hva "skal" vi med denne ulven? Problemet med dette spørsmålet er at det har en helt feil problemstilling. Det er ikke slik at vi mennesker kan sette spørsmålstegn ved hvorfor enkelte dyrearter eksisterer. FAKTUM er at de ER der, og det er alltid en god grunn for at naturen har skapt dem. Grunnen har å gjøre med balanse i naturen. Hvis man forrykker denne balansen ved å fjerne enkelte dyrearter, så er man ute og kjøre. Dette har vi sett gjentatte ganger før, der dyrearter har blitt utryddet eller enkelte arter har blitt kunstig innført og forrykket balansen i økosystemet. Resultatet er ofte katastrofe for stedets opprinnelige dyrearter, eller det fører til at f.eks. planteetere eller gnagere formerer seg i ekstreme antall og beiter ned skog, sprer sykdommer osv. Den naturlige økologiske balansen blir forrykket og ofte vil det være helt umulig og reversere en slik prosess. Dette gjelder både når man kunstig innfører en art, eller fjerner en art som er viktig for økosystemet.

Ulven er en topp-predator, og som alle topp-predatorer så har den en viktig rolle og fyller i miljøet. Den er en "skogens renovatør", og forsyner seg av i all hovedsak av elg, men også andre dyr, om muligheten byr seg. Symbiosen mellom f.eks. elgen og ulven fungerer slik at når ulven tar elg, så må elgen "kontrere" dette, med å bli sterkere, raskere, større og smartere. Ulven "kontrer" så dette igjen med selv og bli sterkere, raskere, utvikler enda bedre jaktmetoder osv. De sterke individene overlever og kan bringe arten videre, noe som er positivt for både elg og ulv.

Slik har naturen fungert i milliarder av år, planteetere og rovdyr følger hverandre i utviklingen og "konkurrerer" om å bli bedre enn motparten i evolusjonen. Rovdyrmotstandere tenderer til å tro at vi mennesker kan "erstatte" f.eks. ulven og via elgjakta gjøre samme "jobben" som det ulven gjør. Det er ikke riktig, jaktkvoter kan aldri erstatte rovdyrenes naturlige utvalg av av byttedyr blant planteeterne.

Et annet poeng med hvorfor det er viktig og beholde ulven, er at det er mange andre arter som nyter godt av å ha ulven i sin nærhet, ikke minst gjelder dette åtselere og forskjellige fuglearter, som trives godt med den ekstra maten de får fra de kadavrene som ulven legger igjen.

Alle dyr har en viktig plass og fyller i naturen, og kanskje spesielt viktig er de store predatorne. Dette er viktig og skjønne før man kjører på med at det bare er og utrydde ulv og andre rovdyr man ikke liker.

Økologiske verdier kan man lese mer om her:

<http://www.sabima.no/sider/tekst.asp?side=513>

Verdien av biomangfold:

<http://www.sabima.no/sider/tekst.asp?side=544&meny=Verdien%20av%20biomangfold>

Symbiose og arters avhengighet av hverandre: <http://snl.no/symbiose/biologi>

Naturmangfold (mange artikler og lese her): <http://www.naturmangfoldaret.no/>

Så til påstand nr. 2:

” Ulven er utsatt og er dermed ikke ”ekte” ulv, men det dreier seg om dyrehageulver.”

Dette er en av de mange vandrehistoriene vi har hørt i lang tid, og ”bevisene” for dette er som regel relatert til obskure bøker eller beretninger fra folk som visstnok har sett en slik ”utplanting” av ulv i norske og svenske skoger. Det man imidlertid villig vekk ”glemmer”, er at ulven er vel det dyret det er foretatt MEST forskning på i Norge/Sverige, og det inkluderer også DNA-prøver fra samtlige familiegrupper. Allerede i 2003 var en slik oversikt tilgjengelig og man konkluderte der med følgende, sitat:

” Konklusjonen er at den genetiske forskningen ikke gir noen indikasjoner som støtter hypotesen om at den ville skandinaviske ulvebestanden skulle stamme fra dyr som er utsatt fra svenske dyreparker.

Forskningen tyder derimot på at de ulvene som i dag finnes i Norge og Sverige, stammer fra østlige ulvebestander i Finland, eller fra Russland.

- For en rekke genetiske markører fant vi flere varianter i den ville stammen som ikke ble gjenfunnet blant dyrene i dyreparkene. Dette er ikke forenlig med opprinnelse fra dyreparkpopulasjonen, skriver professor Ellegren.

Han opplyser også at ifølge stamboken over svenske ”djurparksvargar”, stammer disse ulvene fra to søskenpar som ble fanget i nordre Sverige og Finland rundt 1960. Dagens ville ulvestamme ble etablert rundt 1980. En analyse av såkalte mikrosatellittmarkører viser at alle ville skandinaviske ulver i dagens stamme havnet på én slektskaps gren, mens alle undersøkte ulver i dyreparkene havnet på en annen slektskaps gren, opplyser Ellegren.”

Hele artikkelen kan sees her:

<http://www.forskning.no/artikler/2003/november/1068038974.73>

Så disse påstandene om ”dyrehageulver” bør være motbevist en gang for alle, da genetisk forskning tilsier at DNA-prøver fra ulvene IKKE er forenlig med det slekstreet som dyrehageulvene stammer fra.

Dermed hopper vi frem til påstand nr. 3, som lyder slik:

” Ulven er ikke norsk, det er ”russerulv”, dermed hører den hjemme i Russland og ikke i Norge.”

Dette var en påstand vi hørte mye om på våren og sommeren 2011, men i den senere tid har vi ikke hørt som mye om dette, da motstanderne har gått over til teorien om at det nå er dyrehageulver vi har med å gjøre istedet for. Nå er jo DET også motbevist, så da blir det spennende og høre hva slags ville forklaringer vi får høre i tida fremover.

Så til påstanden om "russerulv". Ja, HVA er "russerulv". Det ligger i ordet, russisk ulv. Men er det "russisk ulv" vi har i Norge og Sverige? Med få unntak, er svaret nei. Ulv som er FØDT i Norge eller Sverige, ER per definisjon norsk eller svensk. Slik er det med folk og det er ikke noe anderledes med dyr. Personlig er jeg født i Elverum, hvilket gjør meg norsk, selv om noen av mine forfedre innvandret fra Sverige. Ifølge rovdymotstandernes teorier skulle jeg da EGENTLIG vært svensk, eller kanskje helst afrikansk, siden menneskets vugge stod i Afrika for noen hundre tusen år siden.

Konklusjonen er altså at så lenge ulven er FØDT i Norge, så ER den norsk, uavhengig av hvor dens besteforeldre eller tippoldeforeldre kommer fra. "Russerulv" er mer passende om ulv om FAKTISK er født i Russland enn om ulv som er født og oppvokst i Hedmarkskogen.

Det har også vist seg, gjennom biologisk forskning at små populasjoner av dyr, ganske raskt utvikler egne særegenheter, som gjør hver enkelt bestand unik. Dette er en prosess som går ganske raskt, og som ikke tar tusenvis av år. Dermed vil den skandinaviske ulvestammen i seg selv være unik og derfor trenger den ekstra god beskyttelse, og ikke kuler og krutt.

Norsk natur ivaretas ikke i Russland: <http://www.ostlendingen.no/nyheter/midt-%C3%B8sterdal/norsk-natur-ivaretas-ikke-i-russland-1.6508613>

La oss så ta for oss den neste påstanden på lista:

4. "Forskerne inngår i en statlig allianse og setter ut ulv i all hemmelighet. Dette er hørt fra flere kilder som igjen har hørt det fra andre, visstnok "troverdige" kilder, som da har sett ulvespor som har gått ut fra biler og helikoptre."

I all hovedsak går disse påstandene under det jeg vil kalle "urban legends", vandrehistorier og konspirasjonsteorier. Her går ryktene og det fortelles om noen som har hørt fra en kamerat som hadde hørt om eller sett at en hadde observert ulvespor ut ifra en bil parkert et sted i Trysilskogen. Til og med bøker skrives det om dette, og den kjente rovdymotstanderen Lars Toverud har skrevet om dette i sine bøker, som i all hovedsak bygger på konspirasjonsteorier med lite eller ingen dokumentasjon. Igjen, så finnes det INGEN bevis for slike påstander, annet enn de vandrehistoriene som verserer i motstandermiljøet, der alle vel har hørt om noen som vet om slik "utsetting" av ulv.

Det ble også laget et program på TV2 – kalt "Ulvemysteriet", der en rekke karer kunne fortelle "sikre historier" om at de hadde hørt om at det var satt ut ulv. Bevis var

det dårlig med, så skummel musikk, ulvehyl, kamera ute av fokus og bilder av "skjeggete gubber" ble brukt for bygge oppunder storyen. Denne "dokumentaren" kan man se litt av her: <http://www.youtube.com/watch?v=wY8zDeChDGI>

Tiltroen til forskerne er også lik null blant rovdymotstanderne, da mange tror og mener at forskerne har en egen "agenda" med sin ulveforskning, og at de visstnok aktivt er med og setter ut ulv i skogene våre. Beviser for disse påstandene finnes ikke såvidt meg bekjent. Ulvemotstanderne ynder også og bruke det gamle, svenske "Prosjekt Varg" som et bevis for "statlig ulveutsetting". "Prosjekt Varg" var en realitet en periode, men de fikk avslag fra det svenske regjeringsapparatet, og ble dermed aldri satt ut i live, selv om konspirasjonsteoretikerne i motstandermiljøet ønsker og tro det.

Sitat fra Hofsvang.net og "Myten om utsetting av ulv":

" I 1976 ble det publisert en rapport fra noe som ble kalt "Prosjekt Varg" . Her ble det i detalj beskrevet utplassering av ulv for gjeninntredelse i Sverige - fra ulv avlet i dyreparker. Også beskrivelse av hva man anså som best egnede områder for utplasseringen som er overnsstemmende med dagens ulvesone.

Prosjektet var initiert av Sveriges Naturskyddsförening hvor den senere avdelingslederen Bjärwall i Sverges Naturvård, satt i foreningsledelsen. Og ingen har såvidt jeg kan se, benektet at forberedelsene til "Prosjekt Varg" var langt fremskredet, da prosjektet ble avvist av svenske miljøvernmyndigheter, eller etter Bjärwalls forklaring om at man i stedet gikk inn for sponing av dyreparkulver, i begynnelsen av 1980-tallet. Da det ble konstantert funn av ulv i Nord Värmland og norske Trysil.

Prosjekt Varg ble offisielt avslått etter 5 år behandlingstid i det svenske regjeringsapparatet.

Til tross for at prosjektet aldri ble satt ut i live, noe da også DNA-prøver fra ulvestammen i Skandinavia beviser (all den tid de IKKE er dyrehageulver), så ynder fremdeles motstanderne og bruke "Prosjekt Varg" som et "bevis" på at ulv er satt ut i svensk natur.

Den første boka til Lars Toverud kan sees her:

http://www.rovdyr.org/arkiv/toverud_bok.pdf

Myten om utsetting av ulv: <http://hofsvang.net/WolfWatch/Myten-om-utsetting-av-ulv>

Enn så lenge så kan man se på disse påstandene om "utsetting av ulv", som konspirasjonsteorier. Det finnes ingen beviser for at slikt er tilfelle, annet enn historier og "urban legends". Det snakkes stadig vekk om ulvespor som går ut i fra "mystiske biler", men sannsynligheten for at det er snakk om hunder som er sett, og ikke ulv er vel relativt stor. Så lenge det ikke finnes noen som helst beviser på en slik ulovlig aktivitet, så kan man heller ikke ta det som "sannhet". Det er og blir en konspirasjonsteori.

La oss så bevege oss over til den neste påstanden:

5. "Ulven er farlig og det er bare et tidsspørsmål før den dreper ett barn. Folk lever i konstant ulvefrykt og får "tapt livskvalitet". Dermed konkluderer man at ulven kan utryddes på grunnlag av dette."

Ja, ulven er et rovdyr, med skarpe tenner og klør, og javisst – den er potensielt farlig i gitte situasjoner. Men, hvor farlig er den EGENTLIG? Er det grunnlag for å gå rundt og være livredd dette dyret?

For å si det slik, ALLE dyr kan være farlige, og det gjelder ikke bare ville dyr, men i høyeste grad også tamme dyr. Statistikk verden over viser at f.eks. hunder, hester og kyr er blant de dødeligste dyrene vi har. Bare i USA så dreper hunder ca. 30-40 personer hvert år, og hester dreper ca. 70 personer hvert år. Til sammenligning så er det vel registrert 1 dødsfall, der ulv er ansvarlig, de siste 100 årene i USA. Ser man på hjemlige statistikker så har norske hunder drept ihvertfall to barn de siste 20 årene og tusenvis av personer bites hvert år. Skogens Konge, elgen er også ansvarlig for i snitt 2 dødsfall per år, og ikke minst – enorme skader i trafikken, både på kjøretøy og mennesker. På verdensbasis er det dog myggen som er den farligste av den alle, der den sprer både malaria og gul feber og andre sykdommer. Man regner med at mellom 2 og 3 millioner mennesker omkommer hvert år pga. myggen. Slinger dreper videre titusener av folk hvert år, og det samme gjør skorpioner. Andre farlige dyr inkluderer planteetere som flodhester og elefanter, som hvert år tar livet av hundrevis av folk. Statistisk sett så er de farligste rovdyra og finne blant de store kattedyrene, men også hai og bjørner er ansvarlig for en del dødsfall hvert år. Ulven derimot glimrer med sitt fravær på alle disse "Topp 10 – listene" over dødelige dyr.

Ja, ser man på statistikken, så viser det seg at ulven er ansvarlig for kun 21 dødsfall siden 2003, og det på verdensbasis. Dette er forsvinnende lite med tanke på det store antallet ulv som finnes bl.a. i Russland, Mongolia, Alaska og Canada og Øst-Europa. Og sett i sammenligning med antall dødsfall som hunder er ansvarlig for, så burde vi være langt mer redde for "Fido" enn for en vill ulv. Men mennesket er jo en irrasjonell skapning, så vi er heller redd det vi synes ser skummelt ut, enn det som FAKTISK er farlig for oss.

I Norge er det mange dyr vi bør frykte atskillig mer enn ulven, og her inngår bl.a. hester, hunder, kyr, veps, elg, hjort og ikke minst flåtten. All rasjonell tenkning og alle statistikker tilsier at disse dyrene utgjør en langt større potensiell skade for oss enn det en ulv gjør, men ALLIKEVEL frykter mange folk ulven mest av alt. Hvorfor det? Er vi ikke istand til rasjonell tenkning?

Ja, det har faktisk gått så langt at enkelte bevæpner seg med våpen bare for å gå ut og hente posten eller for å gå tur med bikkja. Dette kunne vi skue på forsiden i Østlendingen i 2011, i forbindelse med de "unormale ulvene" i Slettås. Her måtte lederen av "anti-ulv aksjonen" bevæpne seg med bøsse når han gikk tur med bikkja. Videre så slutter også visstnok folk å gå tur i skogen, slutter og plukke bær, og tørr knapt bevege seg utendørs. Hvorfor denne irrasjonelle redselen for ulven? Vi omgir jo oss frivillig med både dyr og kjøretøy som er MYE farligere enn noen ulv, allikevel godtar vi den faren som er forbundet med hunder, hester og elg og kjøretøy, men

altså IKKE med ulven, til tross for at alle verdens statistikker kan fortelle at ulven svært sjelden er farlig for mennesket. Mennesket er en merkelig skapning ja...

Selv om ulven statistisk sett utgjør svært liten fare for mennesker, så KAN det i ytterste fall skje angrep. Det er i all hovedsak tre årsaker til at ulven kan angripe folk, og en av dem er at ulven som angriper har vært smittet av rabies (hundegalskap). Slike rabies-ulver kan være meget aggressive og farlige og utgjøre en høyst reell trussel. I Norge/Sverige finnes det ingen slike rabiessmittede ulver, så foreløpig er det ingen fare for at vi skal kunne oppleve angrep fra ulver smittet av rabies.

En annen årsak kan være langvarig sult/matmangel, som kan gjøre ulvene desperate etter mat, og føre til at de trekker ned mot gårder og steder med husdyr, på jakt etter mat. Da kan de komme i konflikt med folk og farlige situasjoner kan oppstå. Men så lenge det er nok mat i skogen er det svært liten fare for at en slik situasjon kan oppstå, og i Norge er det plenty med byttedyr for ulven, så den har mer enn nok og spise i skogen. Ola Dunk står ikke på menylista til ulven.

Videre så er det vært noen tilfeller av ulver som har levd i fangenskap hele livet, har blitt sluppet fri i skogen, og uten sine naturlige instinkter om hvordan skaffe seg mat, så har de angrepet folk i stedet for. Noen av de verste episodene med ulveangrep har skjedd med ulver som har levd i fangenskap, og så blitt sluppet løs i skogen. Dette gjelder bl.a. "Gysingevargen" som på 1830-tallet angrep og drepte en rekke folk. Denne ulven kom fra fangenskap, og var også utsatt for mishandling, og ble så kastet ut i skogen, uten muligheter for å jakte eller klare seg selv på vanlig vis. Slike skrekkeksempler kan ikke tas i bruk som bevis på "vanlig ulveatferd", DET sier seg selv.

Men frykt skal man ta på alvor, enten den er rasjonell eller irrasjonell, og ulvefobi er en fobi på lik linje med høydeskrekk, tannlegeskrekk osv., og det KAN gjøres noe med det. Man kan søke profesjonell hjelp, psykolog, tankefeltterapi osv., hvis man føler man lider av "ulvefobi". Men det og være redd ulven er i seg selv ikke nok til å få den utryddet fra Norge. Nye ulver vil jo vandre inn hele tida, og frykten vil derfor aldri bli borte, annet enn ved å gjøre noe konkret med selve frykten og dermed forhåpentligvis fjerne den. Kuler og krutt er ingen langsiktig løsning på ulvefrykten.

Uttrykket "tapt livskvalitet" er for øvrig et svevende uttrykk og kan brukes omtrent på alt mulig negativt man føler man opplever i forbindelse med å ha ulv i skogen rundt seg. Det har også blitt et slags "moteuttrykk" blant rovdymotstandere som stadig vekk liker og ta det frem når de skal beskrive den "elendigheten" de lever med, dvs. ulven.

Men det er ikke slik at det kun er jegerne, bøndene og rovdymotstanderne som har enekrav på "livskvalitet". Alle de av oss som er FOR ulven og rovdymotstandere og et inntakt økosystem har også krav på å få VÅR livskvalitet tatt hensyn til. Selv om det er motstanderne som oftest skriker høyest i media og til politikerne, så betyr ikke det at deres "livskvalitet" er mer verdt enn vår.

At det å bo med rovdyr tett inntil seg medfører visse utfordringer og kanskje at man må tenke helt nytt på enkelte områder, DET skal man ikke slå under en stol. Spesielt gjelder nok dette i forhold til ulven, som for mange er et relativt "nytt" dyr, all den tid

den har vært en svært sjelden gjest i mange år, og det er først nå i de senere årene vi har fått flere av dem, hvilket igjen fører til panikkartede tilstander hos folk enkelte steder. Jeg tror dog at når folk flest blir litt mer vant med ulven, så vil de se den for det den er – ikke en demon med hoggtenner, men som et sosialt dyr, lojal til familien og flokken, smart og klok, utholdende og sterk, et dyr man til og med kan bli imponert av. Det er lov og håpe ihvertfall... at gamle dagers eventyrhistorier og myter om ulven kan bli erstattet av faktakunnskap og forskningsresultater. Da vil kanskje også "livskvaliteten" til folk øke, når de får FAKTISK kunnskap om ulven, og skjønner at det er liten grunn til å frykte den.

Topp -10 liste over verdens farligste, ville dyr: <http://www.nuffy.net/articles/worlds-most-dangerous-animals.html>

Wikipedia-artikkel om ulveangrep på mennesker:
http://en.wikipedia.org/wiki/Wolf_attacks_on_humans

Om elg og hjortevilt i trafikken: <http://tsh.toi.no/index.html?21848>

Nationen.no om ulykker med elg i trafikken:
<http://www.nationen.no/2011/10/23/nyheter/samferdsel/trafikk/elg/7002664/>

Liste over angrep av hunder i USA de siste årene:
http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_fatal_dog_attacks_in_the_United_States

En liste over hvilke dyr som er ansvarlig for hvor mange dødsfall i USA:
<http://historylist.wordpress.com/2008/05/29/human-deaths-in-the-us-caused-by-animals/>

Forsker på ulvefrykt: <http://nrk.no/nyheter/distrikt/ostfold/1.6817285>

Fem i Tolv – vem er mest rädd, värgen eller människan? En videopresentasjon av viltøkolog Jens Karlsson:
http://spectare.ucl.slu.se/adm/komm/2011/Fem_i_Tolv_4/FiT_jkarlsson.html

La oss gå til neste påstand:

6. Norge vil være tom for elg iløpet av noen få år, hvis ulvebestanden får lov til å øke ytterligere, og all form for elgjakt må derved avvikles.

Dette er en påstand jeg har hørt gjentatte ganger fra diverse rovdrymotstandere, der man presenterer de reneste dommedagsprofetier om hva som skjer hvis vi lar ulvene etablere seg i landet her i enda større grad enn de allerede har gjort. Ifølge disse påstandene så vil altså ulveflokkene utrydde elgbestanden i løpet av få år. En ung jeger uttalte sågar til meg at Trysil ville være tom for elg i løpet av 5 år, hvis det blir noe mer ulv i Trysil enn det er nå.

Det som den unge jegeren helt har glemt er at det er klin umulig å "fylle hele Trysil" med ulv. Ulvene lever i et strikt hierarki, i en flokk, og disse har et relativt stort revir som de bor på. Ulvene tolererer heller ingen "inntrengere" på reviret sitt og vil gjøre sitt beste for å jage bort de som kommer innenfor revirets grenser. Dermed vil man sjelden få noen flere ulver enn de som bor i flokken, innenfor revirets grenser. Et revir kan ha en størrelse på 500 - 2000 kvadratkilometer, så vi snakker relativt store områder som ulveflokkene lever på. En flokk er som regel heller ikke særlig stor, men kan være fra 3 -10 dyr. Dermed er det alltid sterkt begrenset hvor mange ulver man har på et gitt geografisk område.

I snitt så må ulven ha 1,5 - 2 kilo kjøtt i døgnet for å klare seg bra, men det er svært sjelden de spiser hver eneste dag. Det er mer vanlig, enn uvanlig, at det går flere dager mellom hvert måltid, men da kan de også legge innpå opptil 9 -10 kilo kjøtt i ett eneste måltid. I all hovedsak er det elgkalver som går med, men også drektige elgkuer og gamle og svake dyr kan bli tatt av ulven. En ulveflokk kan i løpet av et år ta 100 elg eller mer (avhengig av hvor stor ulveflokkene er). I Skandinavia er det beregnet at blant ulveflokkene så utgjør elg 95% av kosten. På steder med mye rådyr, så kan disse også være et viktig bytte for ulven.

Fra 1952 og frem til 2010 har vi hatt en eksplosiv økning i elgstammen. Dette ser man lett av statistikken her: <http://www.ssb.no/elgjakt/fig-2011-03-24-01.html>

I 1952 ble det felt under 5000 elg i elgjakta, mens det i toppåret – 1999 ble felt tett innpå 40 000 elg. I jakta høsten 2010/vinteren 2011 ble det felt 36 400 elg og i Trysil kommune alene ble det felt 1006 elg, hvilket er det høyeste antallet felte elg i en enkelt kommune i Norge. Da er det litt rart og vite at det var en ung jeger fra nettopp Trysil som fortalte meg dommedagsprofetiene om at i løpet av 5 år ville elgen være utryddet fra Trysil, hvis det skulle bli noe mer ulv der. Mest sannsynlig vitner dette om en svært begrenset forståelse for symbiosen i mellom ulv og elg. Det er jo faktisk ikke i ulvens interesse å utrydde/fjerne dens eget matfat. Det vil jo i sin tur føre til at ulven sulter i hjel.

Hvis vi tar for oss Trysil, så er det ikke plass til mange ulverevirer, selv så stort som Trysil er, så er det begrenset med plass. Per dags dato har man 8 ulver i Slettås-flokkene, og det er også 2 grenseulver i området Höljes/Sør-Trysil, samt noen ensomme ulver som vandrer litt frem og tilbake over grensa Sverige/Trysil. Disse ulvene utgjør ingen stor trussel for elgstammen i Trysil. Det er også kun ulveflokkene som jakter elg. Ensomme ulver må nøye seg med enklere bytter, som hare, skogsfugl og kanskje et rådyr.

Med ulvens tilstedeværelse så kan det hende at enkelte jaktlag må redusere noe på kvotene sine, men totalt sett vil ikke elgjakta forandres i noen særlig grad av disse få ulvene.

La oss da gjøre et tankeeksperiment og si vi hadde hele 3 ulveflokker i Trysil, hva da? Jo, hvis hver av flokkene forsynte seg av 100-130 elg i året, så ville det til sammen gått med kanskje opptil 390 elg. Dette ville være mer merkbart i forhold til elgkvotene, men det ville på langt nær være slutt på verken elgen eller elgjakta. Det er såpass mye elg å ta av i utgangspunktet av vi faktisk har råd til å la ulven forsyne seg først. Det er tross alt det som jakt handler om, å høste av naturens overskudd,

ikke høste i stedet for naturen. Tvert imot, så vil nærværet av ulv kunne bringe med seg en hel del positive elementer også. For eksempel vil elgen bli mer på vakt, den må skjerpe sansene sine og utvikle sin kraft, styrke og kondisjon for å "stå imot" ulvene. De med de beste genene vil overleve, og dette vil føre til en sterkere elgstamme, mindre utsatt for sjukdom og elendighet, og større og sterkere dyr. Det vil også være bra for skogen med en mindre elgstamme, siden den unaturlig store elgbestanden vi har nå, påfører bl.a. skogeiere store problemer med at de beiter ned nyplantet skog og ungsog. Den store elgstammen utgjør også en betydelig risiko i trafikken og ulykker mellom elg og mennesker koster millioner av kroner hvert år. I tillegg omkommer det i snitt 2 personer hvert år i trafikken, i møte med Skogens Konge, så det koster samfunnet svært mye penger å ha en så kunstig høy elgstamme.

Gjennom forskning er det bevist at en mindre elgstamme gir mindre ulykker, noe som også er logisk, siden antallet trekkende elg over for eksempel en veistrekning har mye si for sannsynligheten for ulykker. Jo mindre elg, jo mindre ulykker.

Linker:

Elgjakt – statistikk 2010/2011: <http://www.ssb.no/elgjakt/>

Felte elg 1952 – 2010: <http://www.ssb.no/elgjakt/fig-2011-03-24-01.html>

Ulv – biologi: <http://www.rovdata.no/Ulv/Biologi.aspx>

Vilt, trafikk og tiltak:

<http://seminar.skogkurs.no/hjortevilt2011/media/10%20Christer%20Moe%20Rolandsen%20-%20Vilt,%20trafikik%20og%20tiltak.pdf>

TryggTrafikk – høysesong for elgulykker:

http://www.tryggtrafikk.no/H%C3%B8ysesong+for+elgulykker.b7C_wBfOWs.ips

Samferdsel – antallet elgpåkjørsler kan reduseres:

<http://samferdsel.toi.no/article20124-1042.html>

Påstand nr. 7:

Bygde-Norge fraflyttes pga. rovdyrene og da spesielt ulven, som visstnok er skyldig i at posthus legges ned, skoler legges ned, og i at ungdommen trekker inn til byen for å få utdanning og jobb.

Dette er klassiske dommedagsprofetier, der man legger skylda for alt det negative som skjer i bygdene, på rovdyrene, og da i særdeleshet på ulven. Det er en kjensgjerning at antall gårdsbruk som legges ned hvert år, øker jevnt og trutt, og

trenden viser at de gårdene som består er større gårdsbruk, mens de små brukene legges ned. Altså går det mot en industrialisering av landbruket. Men er dette ulvens feil? Er dette noe vi kan tilskrive det lille antallet ulver vi har i landet i dag, eller har hatt gjennom de siste 20 årene? NEI! Det er det selvfølgelig ikke. Dette er en villet politikk fra myndighetene, der man legger opp til "storbruk" også innen landbruket. Man vil ha færre, men større gårdsbruk. Små gårdsbruk gir som regel også lite inntekter, og dette er en hovedgrunn for at folk legger ned drifta. Politiske tiltak styrer dette, og det blir bare latterlig og skyld på ulven for noe slikt som dette.

Det er også sagt at det er ulven sin skyld at bygdene fraflyttes. I Trysil går innbyggertallet ned, og vi har altså fått Slettås-flokken her. Er det dermed slik at det er ulvene i Slettås som er "ansvarlige" for at innbyggertallet i Trysil er synkende? NEI, det er det selvfølgelig ikke. At ungdommen flytter ut skyldes ikke "ulveskrek", men de flytter av andre, praktiske årsaker. Disse årsakene er utdanning og jobb, enkelt og greit. Man flytter dit det er utdanning eller jobb å få, og de fleste blir værende på det stedet de utdanner seg eller får jobb. I Trysil er arbeidsledigheten relativt stor og det er ingen utdanningsmuligheter utover en Videregående skole. Dermed trekker ungdommen ut og bosetter seg i byene. Å skulle skyld på ulvene for dette her, er meg totalt uforståelig. Til dags dato har jeg ikke hørt om en eneste person som har forlatt Trysil pga. ulvene i Slettås.

En annen viktig årsak til at innbyggertallet går ned, er at det dør flere enn det fødes. Det blir et fødselsunderskudd og dermed går innbyggertallet ned. Igjen, det er vel bortimot en tryllekunst og kunne omgjøre dette til at det er ulven sin skyld at det er fødselsunderskudd i mange kommuner. I så fall burde kanskje ulven innføres som "gyldig prevensjonsmiddel" på Apoteket.

En annen interessant ting å merke seg er at når det gjelder nedgangen i jordbruksarealet, så er det Hordaland som har hatt den største prosentvise økningen i perioden 1999 – 2008. Det til tross for at det knapt finnes noen av de store rovdyra der. Å skyld på ulven for dette blir i hvert fall helt absurd.

Linker:

Forprosjekt – fylker med fraflytting:

http://www.bfk.no/getfile.aspx/document/epcx_id/1323/epdd_id/3433

Gardsbruk.no - Slipp oss til: http://gardsbruk.origo.no/-/bulletin/show/560517_slipp-oss-til

SSB – Befolkningsstatistikk, innenlandske flyttinger, 2010: <http://www.ssb.no/flytting/>

SSB – Utviklingen i antall gårdsbruk: <http://www.ssb.no/valgaktuelt/art-2009-08-26-01.html>

Forskning.no - Ett av tre gårdsbuk lagt ned siden 1999:

<http://www.forskning.no/artikler/2009/august/227764>

La oss gå videre til neste påstand

8. Alle rovdyrvernerne og "ulveelskerne" bor i byene og har et romantisert forhold til ulv. De vet ingenting om "ulveproblemene" og hvordan det er å leve med rovdyr ute på bygda. Her trekkes alle over en kam og det generaliseres på harde livet, med det formål og gjøre rovdyrvernerne om til en stereotyp gruppe som ikke eier realistisk tenkning eller vet noe som helst om livet på bygdene.

Dette er typisk stereotype uttalelser fra rovdyrmotstanderne om at alle de som ikke bor i bygdene, er de eneste som er "for" rovdyr. De som bor i bygdene og vet hvordan det er å leve med rovdyr, vil ikke ha dem der. Dette er dog feil, det er en hel rekke av oss som faktisk bor i bygdene, som her blir tatt til inntekt for standpunkt vi slett ikke har. Dette er også en av hovedgrunnene til at undertegnede startet "Bygdefolk for Rovdyr" på Facebook i 2011. I løpet av et års tid vokste gruppa til hele 3400 medlemmer og BFR (Bygdefolk for Rovdyr) har nå organisert seg som egen forening, for å stå enda sterkere i kampen for det biologiske mangfoldet og ikke minst, for de rovdyrene og rovfuglene som vi har. (www.bfrnorge.no)

Bygdefolk består ikke bare av rovdyrhatere. Mange av oss ferdes i natur med film- og fotokamera, noen driver hundesledeskjøring, eller er aktive ornitologer, biologer osv. Andre går turer i skogen og på fjellet og frykter verken bjørn eller ulv, mens andre igjen egentlig ikke "bryr seg" om rovdyr og derfor ikke har noe "hatforhold" til dem. Mange av oss er faktisk jegere og fiskere, og det finnes også bønder og skogeiere som fronter de samme holdningene som BFR gjør.

Det kan være verdt å legge merke til at den oppvoksende generasjonen ser ut til å ha et mye mer positivt syn på rovdyr kontra den eldre generasjonen. De eldre er jo vant til at det var lite ulv når de vokste opp, så nå da ulven er på tur tilbake, så påkaller det frykt og sinne. Undersøkelser viser at spesielt eldre kvinner er de som frykter ulven mest.

I den siste tiden (februar-mars 2012) så er det blitt observert ulv i nærheten av Oslo, og selv om enkelte uttrykker bekymring over det, så er mottagelsen i all hovedsak veldig positiv, og det til tross for at den aktuelle ulven tok livet av en elghund nå nylig. Oslo-folket ønsker ulven velkommen til Nordmarka og områdene rundt Oslo, hvilket er helt andre holdninger enn det vi ser ute i enkelte bygder ellers i landet, der frykthysteriet og rovdyrhatet jevnlig bringes til nye høyder.

BFR har blitt lagt merke til blant rovdyrmotstanderne, ikke minst fordi det er deres "egne" som taler dem midt i mot, og det er noe de nok ikke liker. Men vi i BFR synes det er viktig at sannheten kommer frem. Faktum er at de fleste som liker rovdyr ute på bygdene, snakker lite om det, pga. frykt for uvennskap, krangler, utfrysing av venner og familie osv. Enkelte steder er ulvehatet så sterkt at folk slutter å snakke med "vernere" fordi de ikke tåler at noen liker ulver, disse ulvene som de selv så

gjærne skulle ha tatt livet av. Flere av de som er positive til rovdyr tørr ikke en gang å stå frem med at de er for rovdyr, pga. disse problemene, og det er skremmende, at "bygdedyret" er så sterkt at folk ikke en gang tørr si hva de mener i frykt for represalier, uthenging, sladder, rykter osv.

Videre fremkommer det påstander om at "vernerne" har et romantisert forhold til ulv, et urealistisk forhold, og at vi bare vil ha ulven her fordi den er så "pen". Dette er jo bare tullprat. Så å si alle jeg har snakket med om dette vil ha ulven fordi den hører til her og fordi den er en naturlig del av faunaen. Det er heller ikke mange på vernersida som vil ha fullt "frislipp" av ulvebestanden, simpelthen fordi vi skjønner at det aldri vil skje og at det er helt urealistisk å tro på noe slikt. De fleste av oss vil ha bærekraftige bestander av rovdyrene, dvs. en bestand der faren for innavl er minimal. Da kan bestanden regnes som levedyktig, og da er det heller ikke noe problem å tillate lisensjakt på for eksempel ulven. Dette kan i sin tur også være positivt fordi det fører til at ulven vil opprettholde sin skyhet og redsel for mennesker, noe som i sin tur kan virke inn slik at det blir få episoder med problemer mellom ulv og menneske.

Ekstremister finnes dog på begge sider av debatten, men undertegnede har lite tro på at løsningen er å finne på noen av kantene i rovdyrdebatten. Den må nok finnes et sted i midten.

Rovdyrvernere er ikke en gjeng caffe-latte drikkende 17-åringer, som aldri har beveget seg nord for Sinsen-krysset, akkurat slik som at de fleste rovdyrmotstandere heller ikke er skråtyggende "rednecks" og "hillbillies", som alltid går med rifla over skuldra og et "get off my property" – uttrykk i ansiktet til enhver tid. La oss bli kvitt disse stereotypiske beskrivelsene en gang for alle.

Da er det på tide og bevege seg over til neste påstand:

9. Ulven er "lyst-morder" og dreper for fote, og er dermed helt uforenlig med tradisjonelt beitebruk og utmarksbeite

Dette er noe som bunner ut i et par episoder der enkeltulver har forsynt seg grådige av saueflokker. Stort sett er faktisk ulven et veldig lite problem for sauebøndene, fordi revirhevdende ulv stort sett bare jakter på elg, ikke sau. Det er svært få innrapporterte angrep på husdyr, der ulven er "synderen".

De ulvene som evt. kan gå til angrep på sauer, er stort sett enslige ulver. Den moderne, hvite, fete sauen er avlet frem til å bli en skygge av sitt opprinnelige jeg – i form av ursauen. Moderne sauer er avlet for kjøttproduksjon, og de har mistet alt av flokk- og fluktinstinkter mot trusler som rovdyr. De fremstår som veldig lette bytter, og en ulv som kommer inn i en slik saueflokk vil kunne ta livet av flere dyr på kort tid, simpelthen fordi det er så lett for den å gjøre det. Andre planteetere i skogen har forsvarsmekanismer, de kan løpe fort eller på annet vis lage problemer for en jaktende ulv, men det kan ikke sauen. Den står der omtrent som en levende middagsrett, og har lite/ingenting å stille opp med.

Det blir dog helt feil å si at ulven er en "lystmorder". Den tar ikke sauer pga. "lyst",

men pga. effektivitet og fordi det er en enkel matkilde for den. Når muligheten byr seg i skogen og man kan få mer og større bytte enn man trodde, så vil ulven naturlig nok utnytte den muligheten.

Dette er problemer det ikke er så lett å løse opp i sånn uten videre, men det beste hadde nok vært å skille sau og ulv fra hverandre. Dvs. ikke slippe sau ut i skogen uten tilsyn, evt. holde dem bak rovdysikre gjerder, eller kanskje man rett og slett ikke skal ha sauehold på det indre østlandet, innenfor ulvesonen? Det er ikke tvingende nødvendig å drive med sau på indre østlandet, så lenge storparten av saueproduksjonen allerede skjer på vestlandet. Vi må være villige til å tenke nytt for å løse dette problemet, og en avvikling av saueholdet innenfor ulvesonen vil være en meget effektiv måte å løse problemet på i hvert fall.

Linker:

Rapport fra Nasjonalt beiteprosjekt 2009:

http://bfnorge.com/Rapport_fra_nasjonalt_beiteprosjekt_2009_1_.pdf

Alpha-Gruppen – ulv og sau, en konfliktfylt kombinasjon: http://www.alpha-gruppen.com/artikler/ulv_og_sau1.htm

Så til neste påstand:

10. *Ulven har vært utryddet i Norge i over 100 år, og hvorfor innføre en art som allerede ER utryddet?*

Dette er et argument vi stadig vekk hører fra rovdymotstanderne. For det første, om folk har "gjort seg bort" og utryddet en dyreart i tidligere tider, så betyr ikke det at vi skal holde fast ved de gamle syndene, og ikke forsøke og rette opp i problemene.

Når det er sagt, har det noensinne vært helt "tomt" for ulv i Norge og i Sverige de siste 100 årene? Svaret på det er kort og godt NEI. Denne linken forteller en del om historikken til ulven i Norge og Sverige: <http://www.zoologi.no/fakta/ulv.htm>

I en periode på 60-70 tallet var bestanden svært liten, men helt borte ble de aldri. Etter hvert vandret det inn ulver fra Finland/Russland, og bestanden tok seg raskt opp igjen fra begynnelsen av 80-tallet.

Dermed er det lite hold i påstanden om at ulven har vært utryddet i Norge i over 100 år. Det stemmer rett og slett ikke. Den har NESTEN vært utryddet ja, men den har så vidt klart seg.

Årsaken til at ulven nesten ble utryddet skyldes menneskelig aktivitet, og gjennom ordninger som skuddpremier og jakt, så ble bestanden kraftig redusert fra midten av 1800-tallet. På den tiden var det flere tusen ulv i Norge, men myndighetenes politikk

gikk ut på å utrydde de fleste store rovdyrene og rovfugler, og satte dermed i gang kampanjer for å drept flest mulig av dem.

Linker:

BFR Norge – skutte rovdyr 1846 – 2010: http://bfrnorge.com/Skutte_rovdyr_1846_-_2010.pdf

Zoologi – fakta om ulv: <http://www.zoologi.no/fakta/ulv.htm>

Vi går videre til siste påstand:

11. *Det er "ulvehybrider" vi har i skogene våre, blanding mellom hund og ulv, noe som fører til "tam ulv" med "unaturlig oppførsel".*

For det første er det egentlig helt feil å kalle blanding mellom ulv og hund for "hybrid". (<http://no.wikipedia.org/wiki/Ulvehybrid>). Den korrekte benevnelsen er "bastard", ikke "hybrid".

I Østfold opplevde man på våren i år 2000 et skikkelig rabalder mht. påstander om at en ulveflokk der nede faktisk var "hybrider" (igjen, feil uttrykk – det skal være "bastarder") – blanding mellom ulv og hund. Etter hvert konkluderte man at så var tilfelle og ulvene/hundene ble skutt. Du kan lese mer om denne historien her:

<http://www.alpha-gruppen.com/hybrid.htm>

På grunnlag av DNA-analyser og "ulvenes" oppførsel ble det sannsynliggjort at de var blandinger mellom hund og ulv.

Selv om man har denne saken friskt i minne, så kan man ikke dra alle ulver over samme kam og si at ALLE ulvene vi har, egentlig er "hybrider". Nå er det en gang slik at i 2003 hadde man DNA-analyser av alle familiegrupper av ulv i Sverige/Norge, og disse viste klart og tydelig at ulvene hverken var "hybrider" eller "dyrehageulver", men hadde avstamning fra østlige ulvestammer i Finland eller Russland.

Artikkelen om disse DNA-analysene kan sees her:

<http://www.forskning.no/artikler/2003/november/1068038974.73>

Dermed bør det være bevist med relativt stor grad av sikkerhet at det ikke er "bastarder" blant ulvene vi har. Ulvene er vel den dyrearten det er forsket mest på i Skandinavia og man har meget bra oversikt over hvor ulvene kommer fra DNA-messig sett.

KONKLUSJON

Det er mangt og meget som sies om ulven, og mesteparten av de påstandene som er kikket nøyere etter i sømmene i denne artikkelen, viser seg å være oppsinn, halvsannheter, myter, konspirasjonsteorier osv. Det er lite hold i det som blir sagt, og når EN teori motbevises, så hopper rovdymotstanderne elegant over til neste teori.

Etter å ha vært i rovdymdebatten en viss tid, så konkluderer jeg med de EGENTLIGE årsaken til at man vil ulven til livs her i Norge, er:

1. Konflikter med jegere. Ulven ansees som en stor konkurrent i elgjakta, og den ansees som en trussel for løshundjakt. De virkelige store motstanderne av ulv finner man i dette miljøet, og det er i høy grad de som også bedriver "borgervernvirksomhet" og er ansvarlige for den tjuvjaktinga som foregår på ulven. Dette er kriminell virksomhet, og er utbredt i Sverige, men finnes også i Norge.
2. Konflikter med landbruket. Sauebønder frykter ulven og dermed går alle store bonde- og landbruksorganisasjoner inn for å fjerne ulven fra Norge. De har da også partiet sitt – Senterpartiet, som fronter den samme saken.
3. Irrasjonell frykt fører til redsel for ulven, og dermed mener de som frykter ulven at dette i seg selv er grunn god nok for å fjerne den. Det skal vel heller ikke slås under en stol at mange av disse er slektninger og nære venner av jegere og bønder, og dermed smitter deres holdninger over på andre i samme omgangskrets.

Det er høyst sannsynlig at de mest ekstreme rovdymhaterne bruker frykt som et middel for å fremme hatet mot ulven. Dette er et mer "legitimt" middel å søke fellingsstillatelse på en ulv for, fremfor å skulle si at "vi anser ulven som en trussel for elgjakta, og vil gjerne ha fjernet den". DET er argumenter som i liten grad når frem hos politikerne, derfor spiller man på "frykt-kortet" i stedet for, og gjør sitt beste for å "fyre oppunder" ulvefrykten i bygdene. Kjente rovdymotstandere legger stadig ut linker på for eksempel Facebook med bilder og artikler om ulvedrepte hunder, folk som er drept av ulv i gamle dager osv., alt med EN ENESTE HENSIKT – skape mest mulig frykt.

For så sterkt er hatet mot dette dyret at man tillater seg å bruke ALLE triks i boka for å bli kvitt ulven. Det være seg tjuvjakt, giftige åter med for eksempel glykol eller rottegift som legges ut i naturen eller bruke løgner, halvsannheter og konspirasjonsteorier for å fremme frykt i befolkningen, slik at man på "godkjent vis" kan skaffe seg fellingsstillatelser til å bli kvitt en brysom konkurrent i skogen.

Det verste er at mange av disse ulvemotstanderne også har sentrale plasser i lokale rovviltnemnder, noe vi ser resultatet av i dag – der disse nemndene i høy grad går inn for mer og mer avskyting av rovdymene. I for eksempel rovviltnemnda for region 5, som innebefatter Hedmark, sitter flere sentrale rovdymotstandere og skal avgjøre rovdymenes skjebner. Her snakker vi om bukken som passer havresekken. Er det rart det det går som det går og at stadig flere rovdym må bøte med livet?

Det er stor grunn til å frykte for ulvens framtid i Norge, hvis det ikke taes solide grep nå. Vi i BFR skal i hvert fall gjøre vårt for å informere så bra som mulig om ulv, natur

og rovdyr generelt, og vi håper virkelig at noen av politikerne våkner, retter opp ryggen og manner seg opp til å stå imot dette rovdyrhatet som vi ser bare blir mer og mer ekstremt.

Skrevet av Lars-Erik Lie

Leder for BFR (Bygdefolk for Rovdyr)

www.bfrnorge.no